

КАПКА Дмитро Леонтійович (справж. — Капкунов; 26. 10(07. 11). 1898, Київ — 24. 10. 1977, там само) — актор. Заслужений діяч мистецтв УРСР (1957). Учасник воен. дій 1918–20. Навч. на екран. відділ. Вищих кінокурсів у Варшаві (1921–22). Працював у дипломат. представництві УСРР у Варшаві (1922–24), співав у хорі «Думка» (1924–25; Київ). 1924–64 (за винятком 1930-х рр.) знімався в кіно, зіграв понад 100 ролей. К. — майстер епізод. ролей, феноменально відчував природу нар. гумору. Увага до люд. психології допомагала йому створювати виразні й переконливі комед. та драм. образи.

Основні ролі

Сміт («Підозрілий багаж», реж. Г. Грічер-Черіковер), Пасажир («Міс Менд», реж. Ф. Оцеп, Б. Барнет; обидва – 1926), Завгосп Лушпайсиндикату («Вася-реформатор»), Продавець іграшок («Ягідка кохання»; обидва – 1926),

Пасажир («Сумка дипкур'єра», 1927; усі – реж. О. Довженко), Матня («Микола Джеря», 1927, реж. Й. Рона, М. Терещенко), Бригадир («Багата наречена», 1938, реж. І. Пир'єв), Чорт, Бурсак, Дідок («Сорочинський ярмарок», 1939, реж. М. Екк), Кожух («Богдан Хмельницький», 1941, реж. І. Савченко), Матрос Свистунов («У далекому плаванні», 1945, реж. В. Браун), Священик («Тарас Шевченко», 1951, реж. І. Савченко, О. Алов, В. Наумов), Дід Сашко («Тихий Дон», 1957, реж. С. Герасимов), Ткач («Вечори на хуторі біля Диканьки», 1961, реж. О. Роу), Дід Оверко («Вій», 1967, реж. К. Ершов, Г. Кропачов), Дяк-оповідач («Пропала грамота», 1972, реж. Б. Івченко).

Рекомендована література

1. Жукова А. Сто ролей Капки // Сов. екран. 1966. № 13.

В. М. Войтенко

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Капка Дмитро Леонтійович / В. М. Войтенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-9433>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).